SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2393

av Oscar Sjöstedt m.fl. (SD)

Grundlagsfrågor

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en ny programskrivning i regeringsformen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om begreppet svenska medborgare i regeringsformen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om politisk åskådning i målsättningsstadgarna och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om minoriteters kultur- och samfundsliv i målsättningsstadgarna och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om politisk diskriminering enligt EKMR och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ingen skal diskrimineras eller särbehandlas på grund av att denne är svensk, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Sveriges suveränitet och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den svenska valutan och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om det svenska språket och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn. För oss är det således självklart att lagstiftning och utövandet av offentlig makt alltid skall utgå från folkstyret. Folkstyret förverkligas i huvudsak genom regeringsformen och dess bestämmelser. Den nuvarande regeringsformen härstammar, med vissa senare ändringar, från 60- och 70-talets tankegods och ersatte i sin tur 1809 års regeringsform som då var världens näst äldsta ännu tillämpande grundlag. Sedan Regeringsformens tillkomst har det svenska samhället och dess sammansättning och förutsättningar förändrats avsevärt. Så har även det svenska folkets politiska värderingar. Mycket av det som stadgas i Regeringsformen står sig förvisso bra idag. Men nu, många decennier senare, krävs förändringar.

Folkstyret

Den politiska makten i Sverige härstammar således från folket. Regeringsformen säger dock inget om det folk som faktiskt skall styra. Eftersom folkstyret och regeringsformen i första hand är till för Sverige och svenskarna bör regeringsformen inledas med en berättelse om Sverige som land och svenskarna som folk. Det skall aldrig kunna ifrågasättas vilket folk det är som åsyftas i regeringsformens portalparagraf. Sålunda skall inte någon offentlig makt i Sverige kunna utgå från något eller några andra länders folk, åtminstone inte utan uttryckligt medgivande från det svenska folket.

Den sentida grundlagsrevisionens utmönstring av svenska medborgare, till förmån för det betydligt vidare begreppet som var och en, skall reverseras. Svensk grundlag skall naturligtvis åsyfta och åtnjutas av svenska medborgare i första hand. Därutöver kan förstås hela eller delar av motsvarande skydd och rättigheter som stadgas för medborgare även tillerkännas var och en som i övrigt är underställd svensk rättstillämpning, så länge inte annat följer av annan lag eller författning.

Målsättningsstadgarna

Regeringsformens inledande bestämmelser kan sägas utgöra en slags program-förklaring om vilken hänsyn och mål som skall verka vägledande för det allmänna. Rättigheterna kan därför inte göras gällande vid en talan men tjänar som samhällets ”måttstock.” Bland annat skall det allmänna motverka diskriminering av människor på grund av kön, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, språklig eller religiös

tillhörighet, funktionshinder, sexuell läggning, ålder eller andra omständigheter som gäller den enskilde som person. Denna katalog innehåller i huvudsak omständigheter som individen själv inte väljer. Ett uppenbart undantag från denna katalog är religiös tillhörighet.

Ingen person skall diskrimineras på grund av sin religiösa tillhörighet. Med detta sagt finns det religiösa samfund som i olika grad är både våldsbejakande och extremistiska. Detta gäller på motsvarande sätt för politiska ideologier. Att vänsterextrema och andra antidemokratiska uppfattningar i vissa fall även kommer till uttryck hos företrädare för etablerade riksdagspartier visar att sådana tendenser inte är begränsade till enbart religiösa miljöer. Då det svenska rättssystemet trots detta allmänna målstadgande klarar av att motverka och beivra religiöst motiverad brottslighet, samt i erforderlig grad även skydda och tillmäta olika religiösa grupper ett adekvat och ändamålsenligt skydd, torde det inte föreligga några hinder att i motsvarande grad inkludera politisk åskådning under katalogen av diskrimineringsgrunder i RF 1:2. Vidare kan man läsa att det allmänna skall främja minoriteters kultur och samfundsliv i Sverige. Detta stadgande försvårar den självklara principen att invandrargrupper till Sverige bör assimileras, inte integreras. Kulturella undantag bör således endast vara förbehållna Sveriges fem erkända historiska minoriteter.

Olika diskrimineringsgrunder

I grundlagen stadgas att lag eller annan föreskrift inte får meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (EKMR). I EKMR föreskrivs ett förbud mot diskriminering på grund av politisk åskådning (artikel 14). Det skyddet är emellertid endast tillämpligt i samband med åtnjutandet av en annan fri- och rättighet i konventionen eller dess tilläggsprotokoll. På grund av detta saknas idag ett adekvat skydd mot diskriminering på grund av politisk åskådning i svensk rätt. Diskrimineringslagen inkluderar till exempel inte politisk åskådning. Under iakttagande av samma överväganden som gäller i EKMR bör det utredas hur skydd mot diskriminering på grund av politisk åskådning kan införas i såväl grundlag som lag.

I samband med en sådan förändring skall ett tillägg till regeringsformen göras med innebörden att ingen får särbehandlas eller diskrimineras på grund av att denna betraktas av sig själv eller av andra som svensk.

Suveränitet

Med suveränitet avses svenska statens självständiga oavhängighet gentemot andra stater samt emot över- och mellanstatliga organisationer. Sverige har genom sitt medlemskap i överstatliga organisationer och globala samarbeten förskjutit delar av sin självbestämmanderätt utomlands. I vissa avseenden är detta naturligtvis ett nödvändigt ont. Men det finns en trend att mer och mer självbestämmanderätt överlåts till exempel EU. Ett av Sverigedemokraternas främsta mål inom EU-politiken är att så mycket självbestämmande som möjligt skall stanna i, och återföras till, Sverige.

Sverige skall kunna gå med i, och om svenska folket så önskar, lämna mellanstatliga och överstatliga samarbeten. Skulle svenska folket vid något tillfälle besluta att Sverige inte längre skall vara medlem i EU, kan Sverige lämna unionen först sedan EU-medlemskapets utmönstrats ur regeringsformen, en flerårig process då ett mellanliggande val sannolikt skulle behövas för att genomföra förändringen. Det är därför uppenbart att bestämmelser om vilka organisationer Sverige är medlem i eller samarbetar med, inte bör finnas omnämnda i grundlagen om inte synnerliga skäl talar för det.

Förutom att inkludera det självklara FN-medlemskapet torde det som huvudregel räcka med ett förtydligande i regeringsformen att Sverige deltar i internationellt samarbete i olika sammanhang.

Valuta och språk

Det bör införas en stadga i grundlagen att Sveriges valuta är svensk krona. Detta torde skydda kronan för det fall politiker, i Stockholm eller Bryssel, mot folkets vilja, med kort varsel beslutar att införa en annan valuta än kronan. En annan förbisedd, men viktig symbolfråga berör också det svenska språket. Det finns bara ett land idag som har svenska som grundlagsskyddat nationalspråk och det är Finland. Självklar bör det grundlagsfästas att svenska är huvudspråket i Sverige.

Oscar Sjöstedt (SD)

Ludvig Aspling (SD) *Roger Hedlund (SD)*

Fredrik Lindahl (SD)